

Ankenævnet for Forsikring

Anker Heegaards Gade 2 · Postboks 360 · 1572 København V · Tlf. 33 15 89 00 · Fax 33 15 89 10 · Telefontid 10-13
Giro 9 07 86 30 · CVR: 84699128

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Att.: Specialkonsulent Tina Madsen

26. april 2012

HJ/li

Til brug for ministerens besvarelse af spørgsmål 47 fra By- og Boligudvalget af 17/4 2012 skal jeg hermed nærmere redegøre for forløbet af sagen.

Sagen vedrører en klage over Alm. Brand Forsikring A/S, hvor klagerne har tegnet en ejerskifteforsikring for en ejendom, klagerne har købt i 2010.

Ejendommen er ifølge tilstandsrapporten opført i 1968. Da selskabet ikke ville anerkende, at der forelå en dækningsberettigende skade, indgav forsikringstagerne klage til Ankenævnet for Forsikring den 29/4 2011. Klagegebyret er betalt den 10/5 2011.

I overensstemmelse med ankenævnets vedtægter startes sagen herefter op. Dette er sket samme dag, jf. vedlagte kopi af vort fremsendelsesbrev af 10/5 2011.

Selskabets svar på klagen er modtaget den 18/5 2011 og videresendes til klagerne den 19/5 2011. Selskabet fastholdt sin afgørelse.

Klagerne kommenterer dette brev, der videresendes til selskabet den 26/5 2011. Selskabet fastholder sin afgørelse i brev af 30/5 2011, hvilket videresendes til klagerne den 2/6 2011.

Herefter antager klagerne advokat, der tilskriver selskabet direkte den 15/9 2011, dog med kopi til ankenævnets sekretariat. Herefter er der korrespondance mellem parterne frem til november måned, uden at parterne kommer overens.

Herefter udformer en jurist i ankenævnets sekretariat et udkast til en afgørelse. Dette sker medio december. I januar 2012 berammes sagen til et nævnsmøde, der finder sted den 29/2 2012, og kendelse fremsendes den 12/3 2012. (Kendelse 80.461).

For at opnå erstatning i henhold til ejerskifteforsikringen skal der være en fejl ved huset, som klagerne ikke er oplyst om i tilstandsrapporten. At der er konstateret skimmelsvamp kan ikke i sig selv tages til indtægt for, at der er en fejl ved huset.

Sagen var belyst med udtalelse fra en ingeniør, som klagerne havde indhentet udtalelse fra. Han kunne konstatere en meget høj fugtighed i en skillevæg i husets kælder. Han fremkom også med forslag til, hvordan problemet kunne løses, men han påviste ingen fejl ved bygningen, selv om han havde en teori herom. Selskabet havde ladet sin taksator besigtige forholdet. Taksatoren fandt, at der ikke var mere fugt, end man kunne forvente af et hus fra 1968.

En realitetsafgørelse på det foreliggende grundlag ville derfor resultere i en afgørelse til fordel for selskabet.

Nævnet fandt, at der kunne være nogen tvivl om, hvordan skillevæggen var opført. Var den opført på et egentlig fundament, eller var den opført på klaplag? Var der fugtstandsende membran, eller var der ikke? Dette forhold kunne tilsyneladende ikke afklares uden destruktive indgreb i konstruktionen, idet det måtte formodes, at parterne ellers havde udtalt sig herom. Da det ikke kunne udelukkes, at der var en fejl ved bygningen, valgte nævnet derfor at afvise sagen og henvise klagerne til at lade en eventuel fortsættelse af sagen foregå ved domstolene med et foregående syn og skøn. Herunder ville man med destruktive indgreb kunne få afklaret, hvordan konstruktionen var og bedømme, om der var tale om en fejl, og om forholdet var i strid med det bygningsreglement, der var gældende i 1968.

Klagerne har herved opnået den fordel, at deres mulighed for at opnå retshjælpsdækning er væsentlig bedre end, hvis nævnet havde truffet en realitetsafgørelse.

Med venlig hilsen
Ankenævnet for Forsikring

Henning Jønsson

Kopi heraf er fremsendt til Forbrugerrådet og Forsikring & Pension.